

AZ IGAZSÁGGAL KERESZTET IS VÁLLALUNK

Kedves U. testvérnő! {2T 489}

Ismerem valamennyire jellemed jellegzetességeit, óvatosságodat, féltékenységedet, s hogy nem vagy derülátó, és önbizalmas sincs. Együtt érzek veled kínos gondolataidban, amiért nem látsz mindent oly világosan helyzetted, és hited felől, mint szeretnéd. Tudjuk, hogy szigorúan lelkiismeretes vagy. S abban sem kételkedünk, hogy ha ismernéd a jelen igazság összes pontját, ha módodban lenne mérlegelni a bizonyítékokat, akkor olyannyira megalapozódnál, megerősödnél, megállapodnál benne, hogy az emberek szembeszegülése és pocskondírozása nem tántorítana el téged a biztos alapról. Mivel nem jutott ki neked a kiváltság, mint sokan másoknak, hogy eljárj összejöveleteinkre, s megtapasztald az általunk szentnek tartott igazság hirdetésében rejlő bizonyítékokat, ezért még inkább aggódunk érted. Szívünk vágyik utánad, szeretetünk pedig őszinte és forró. Attól félünk, hogy az utolsó napok veszedelmei között hajótörést szenvedhet a hited. Ne szomorodj el, amiért ezt írom neked. Nem lehet annyira világos fogalmad, mint nekem, Sátán ügyeskedései és álokoskodása felől. Az ördög sokféleképpen csalja az embereket. Gondosan és ravaszul készíti el csapdáit, hogy megejtse a meggondolatlant és gyanútlan. Kívánjuk neked, hogy bárcsak kimenekülnél cselfogásaiból. Szeretnénk, ha teljesen az Úr oldalán állnál, hogy szeresd, várva várjad, s őszintén vágyakozz üdvözítőnk megjelenésére. {2T 489.1}

Mióta először próbáltad megtartani a szombatot, sok minden előjött, hogy elvegye ettől a kedvedet. Mi mégis reméljük, hogy ezek nem terelik el figyelmedet az utolsó napok fontos igazságairól. Bár az igazság hirdetői nem mind viselkednek úgy, amint kellene, mert még nem szentelte meg őket az igazság, melyet vallanak, ez mit sem változtat az igazságon; ragyogása ettől nem halványul el. Bár e hívők az igazság és azok köze ékelődnek, akik még nem egészen ragadták meg azt, és sötét árnyékuk ideig-óráig elfedni látszanak az igazság tündöklését, a valóságban mégsem csökken a ragyogása. A mennyei eredetű igazság nem halványult el. Tisztasága és fenségese volta változatlan maradt. Az igazság él, mert halhatatlan. {2T 489.2}

Szeretett testvérnőm, ragaszkodjál az igazsághoz. Tégy szert egyéni tapasztalatra. Neked is megvan az egyéniséged. Te vagy felelős azért, hogy, másoktól függetlenül, mint használod fel az ösvényedre eső fényt. Mások megszenvedetlensége nem szolgálhat kifogásul. Ha mások helytelen viselkedésükkel megrontják az igazságot, mivel nem szentelték meg magukat általa, attól nem csökken felelősséged. Ünnepeles kötelezettség nyugszik rajtad, hogy dicsőséget szerezz az igazság lobogójának, s magasra emeld azt. Ha a zászlóvivő elalél, s elbukik, mégse engedd porba hanyatlani a drága lobogót. Ragadd meg, és emeld magasra, ha veszélyeztetné is hírnevedet, világi tekintélyedet, sőt, ha kell, életedet. Nagyra becsült nővérem, kérlek, emeld fel tekintetedet. Kapaszkodj erősen mennyei Atyád kezébe. Jézus, az ügyvédünk, mindenkor él, hogy közbenjárjon értünk. Bárki tagadja is meg hitét szentségtelen életével, attól az igazság nem válik hazugsággá. „Mindazáltal megáll az Istennek erős fundamentuma, amelynek pecsétje ez: Ismeri az Úr az övét.” Időnként félek, hogy megcsúszik a lábad, hogy nem leszel kész a szerény, egyenes és keskeny úton járni, noha a dicsőség országába, örök életre vezet. {2T 490.1}

Isteni Urunk életét tárom eléd. A menny fenségese, a dicsőség királya elhagyta kincseit, ragyogó lakóhelyét, megtiszteltetését és dicsőségét, hogy megmenthesse a bűnöst. Vállalta az alázat, nincstelenség és szégyen életét; „aki a felkínált öröm helyett a kereszthalált szenvedte el, anélkül, hogy törődött volna a gyalázzal”. Jaj, miért vagyunk oly kényesek, ha próba, szidalmazás, szégyen és szenvedés ér, noha Urunk ilyen példát mutatott nekünk? Ki szeretne közülünk Ura örömebe lépni anélkül, hogy szenvedéseiben is részt venne? Hogy lehet, hogy a szolga nem kész elszenvetni a megaláztatást, gyalázzat és szidást, amit a Mester önzetlenül elviselt érte? Hogy lehet, hogy a szolga visszariad az alázat és áldozathozatal életétől, noha örök boldogságáért teszi, mert ezek segítségével nyerheti el a jutalom túlaradó, örök mértékét! Szívem ezt mondja: had vegyem ki részemet Krisztussal a szenvedésből, hogy végül én is részesüljek a dicsőségben. {2T 490.2}

Isten igazsága sosem volt népszerű. A bűnös szív mindig húzódozik az igazságtól. Hálát adok Istennek, hogy le kell mondanunk a világ szeretetéről, kevély, hiú szívünkről, s mindarról, ami bálványimádás ízű, hogy a Kálvária emberének követői lehessünk. Az igazságnak engedelmességet a világ sosem fogja szeretni és megtiszteltetésben részesíteni. Isten-tanítónk ajkáról hallották e szavakat, mikor szerényen emberek között járt: „Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztjét minden nap, és

kövessen engem.” Igen, kövesd példaképünket. Urunk nem kereste emberek dicséretét és tiszteletét! Keressük-e hát mi a világiak tömjénezését? {2T 491.1}

Akik nem szeretik Istent, Isten gyermekeit sem fogják szeretni. Hallgasd meg a mennyei tanító szavát: „Jaj, ha az emberek hízelegnek nektek!” „Boldogok lesztek, mikor titeket az emberek gyűlölnék, és kirekesztenek, és szidalmaznak titeket, és kivetik a ti neveteket, mint gonoszt, az embernek Fiáért. Örüljete azon a napon, és örvendeztetek; mert íme a ti jutalmatok bőséges a mennyben.” „De jaj nektek gazdagoknak, mert elvettétek a ti vigasztalásokat.” János evangéliumában újra ott találjuk Krisztus szavait: „Ezeket parancsolom nektek, hogy egymást szeressétek. Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt nálatoknál. Ha e világból volnátok, a világ szeretné azt, ami az övé; de mivelhogy nem vagytok e világból, hanem én választottalak ki magamnak titeket e világból, azért gyűlöl titeket a világ. Emlékezzetek meg ama beszédekről, amelyeket én mondtam nektek. Nem nagyobb a szolga az ő uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldöznek majd; ha az én beszédemet megtartották, a titeket is megtartják majd.” „Én a te ígédet nekik adtam; és a világ gyűlölte őket, mivelhogy nem e világból valók. Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól. Nem e világból valók, amint hogy én sem e világból vagyok.” {2T 491.2}

János első levelében olvassuk: „Ne szeressétek a világot, sem azt, ami a világban van.” Pál rómaiakhoz írt levelében Isten irgalmára kérleli őket, adják testüket élő, szent, Istennek tetsző áldozatul. Ez legyen okos tiszteletük. „Ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.” Jakab is kijelenti: „Nem tudjátok-e, hogy a világ barátsága ellenségeskedés az Istennel? Aki azért a világ barátja akar lenni, az Isten ellenségévé lesz {2T 492.1}

.” Kérlek, mérlegeld gondosan Pál galatákhoz intézett utasítását „Mert most embereknek engedek-e, avagy az Istennek? Vagy embereknek igyekezem-e tetszeni? Bizonyára, ha még embereknek igyekezném tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék.” Nagyon félek, mert súlyos veszedelem fenyeget, hogy hajótörést szenved a hited. Azt gondoltad, hogy áldozatokat kell hoznod, hogy engedelmeskedni tudj az igazságnak. Tudomásunk szerint eddig is hoztál áldozatokat. De ha alaposabban végeztél volna benső javulást, nem botladozna most lábad. Nem ingadozna a hited. Nem az anyagi áldozatra utalok, hanem ami jobban fáj, ami mélyebben hasít beléd, mint az anyagiak odaadása. Arra, ami érzékenyen érinti önérzetünket. Nem mondtál le a büszkeségről, a hitetlen világ helyeslésének szeretetéről. Szereted, ha jót mondanak rólad. {2T 492.2}

Nem fogadtad, s nem is gyakorold őszinte odaadással az igazságot. Úgy vélted, hogy leereszkedés, ha elfogadod a népszerűtlen igazságot, amint azt a szombattartó adventisták hirdetik. Igyekeztél megtartani a világ lelkiületét, de egyúttal elfogadni az igazságot is. De ez lehetetlen. Krisztus nem fogad el kevesebbet, mint a teljes szívet, teljes szeretetünket. A világgal való barátkozás ellenségeskedés Istennel. Mikor úgy igyekszel élni, hogy elkerüld a gyalázatot, szenvedő Urunk fölé akarsz emelkedni; s míg ilyet teszel, elkülöníted magadat mennyei Atyádtól. Olyan szeretetre váltod be a szeretetét, amelyet nem érdemes megszerezni. {2T 493.1}

Aggódok érted, testvérnőm, és férjedért is. Mikor tollat ragadtam, hogy írjak nektek, világosan elém tárták eseteteket. Jól ismerem fenyegető veszélyeiteket; tanácsalanságokat és kételyeiteket. Minden ellenetek fordul U. testvérnő, mióta engedelmeskedni iparkodtok Isten törvényének. De semmi sem volt akkora akadály, mint kevélységed. Mindketten szeretitek a hivalkodást, holott ennek semmi helye a jó, az alázatos vallásban. Láttam, hogy tüzes próbán kell átesnetek, hogy az Úr megvizsgáljon, s felszínre hozza, ami bennetek lakik. E tusában Sátán elszántan erőlködik bekötni szemeteket örök jóléteket előtt, s a jelen előnyeit teregetni elétek. Ezét a rövid, röpké életét, mely úgy is annyira bizonytalan. Bűbájos ígézetet tereget elétek e földi élet iránt, s ha le nem mondotok a fitogtatás és világi tekintély szeretetéről, nem tudjátok megtartani az Isten szeretetét. Láttam Jézust, amint a menny vonzóerejére mutat, s igyekszik arra terelni tekinteteket, el a világtól: „Melyiket választjátok, engem, vagy a világot? Nem szerethettek engem és a világot is. Ne áldozátok fel az élet hiúságáért, a világ kincseiért azt, aki meghalt értetek! Válasszatok köztem és a világ között; a világnak nincs része bennem.” {2T 493.2}

Láttam, hogy botladozik a lábatok, ingadozik a hitetek. Kétség és hitetlenség szorongatott, Jézus világossága pedig távozni készült. A hiúság romlott természetek egyik legerősebb elve – Sátán mindig sikeresen apellál rá. Azokban sem volt hiány, akik segítő kezet nyújtottak neki; hogy hízelegjenek nektek, képességeiteket

hozzák fel, s tekintélyeteket, melynek a társadalomban örvendezhetnétek. Ezzel unszolnak, hogy milyen kár lenne egyszerű emberekhez csatlakoznotok, s oly társaságba keverednétek, mely szerintük méltóságotokon alul áll. Úgy vélték, hogy súlyos áldozatot hoztok az igazságért. Igaz, a tömegek, akik szeretnék megőrizni tekintélyüket, nem készek feláldozni világi nagyravágyásukat, nem hajlandók hátat fordítani a világ szeretetének, a keskeny és szerény ösvényre helyezni lábukat, melyen a Kálvária szenvedő embere járt. Túl értékesnek tartják tehetségeiket és tekintélyüket, hogy Isten ügyének szenteljék, túl értékesnek, hogy visszafordítsák az adományozó dicsőségére, aki a képességeket kölcsönözte nekik, hogy használják ki, s kamatostól térítsék vissza neki. A remélt világi előnyökért odadobják az örökkévalót. Az Úr jóváhagyását az emberek hízelgéséért, aki pedig az ég és a föld alkotója. Eljártsszák a felülről származó dicsőség jogát. Mily kevesen tudják, mi válik javukra! Ti sem értékelitek ezt. Jézus példátlan szenvedés és gyalázatos halál által utat nyitott, melyen az ember a lábnyomába léphet, s végül felemelkedhet királyi székéhez, halhatatlanságot, örök életet nyerhet jutalmul. Az engedelmesség életéért cserébe hervadhatatlan örökséget, becsületesen nyert, romolhatatlan kincset kap viszonzásul. {2T 494.1}

Pál első korinthusi levelében olvassuk: „Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek; de nekünk, akik megtartatunk, Istennek ereje. Mert meg van írva: Elvesztem a bölcs bölcsességét és az értelmesek értelmét elvetem.” „Mert tekintsétek csak a ti hivatásokatok atyámfiai, hogy nem sokan hívtak bölcsnek test szerint, nem sokan hatalmasak, nem sokan nemesek. Hanem a világ bolondjait választotta ki magának az Isten, hogy megszegyenítse a bölcseket; és a világ erőtleneit választotta ki magának Isten, hogy megszegyenítse az erőseket. És a világ nemtelenjeit és megvetettjeit választotta ki magának Isten, és a semmiket, hogy a valamiket megsemmisítse. Hogy ne dicsekedjék ő előtt egy test sem.” Előttetek Krisztus példája, igénytelen, kérkedés és ragyogás nélküli élete. Mióta nagyobb a szolga uránál? {2T 495.1}

Kedves testvérnőm, jó fejed van, és jót is tehetnél. Horgony lehetnél férjednek, és sok másnak erősség. De ha kétfelé sántikálsz, nem békülve meg Isten szerény művével, akkor férjedet is rossz irányba taszítod. Mit olvasunk Isten szavában? Az emberek véleménye helyett fordul a törvényhez és a bizonyágtételhez. Rekessz ki minden világi szempontot. Dönts az örökkévalóság mellett. Mérlegeld a bizonyítékot e fontos ügyben. Üdvözítőnket követve nem várhatjuk el, hogy kikerüljük a próbát és zaklatást; mert ez az őt követők fizetése. Az Úr világosan megmondta előre, hogy üldözést fognak szenvedni. Földi érdekünket vessük alá az örökkévalóknak. Figyelj Krisztus szavaira: „És Péter kezdé mondani neki: Íme, mi elhagytunk mindent, és követtünk téged. Jézus pedig felelvén, monda: Bizony mondom néktek, senki sincs, aki elhagyta házát, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldeit én érettem és az evangéliumért; aki száz annyit ne kapna most ebben az időben, házakat, fiútestvéreket, nőtestvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket, üldözésekkel együtt; a jövődő világon pedig örök életet.” Örök élet fog itt kockán. {2T 495.2}

Ne áltasd magadat, hogy ha feladjátok az igazságot, eltávolítottok minden akadályt a vagyonszerzés útjából. Ez csak az ellenfél maszlagja és álokoskodása. Ha Isten áldása nyugszik rajtatok, mert mindeneteket neki adjátok, akkor felvirágoztok. Ha elhagyjátok Istent, ő is elhagy benneteket. Keze gyorsabban szét tud szórni, mint gyűjteni tudnátok. „Mit ér az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de lelkében kárt vall? Mit is adhatja az ember váltságul az ő lelkéért.” {2T 496.1}

Neked, szeretett testvérnőm, alaposan meg kell térned az igazsághoz. Ez majd kiöli belőled az önzést és önértéket. Miért nem bízol Istenben? Kérlek, olvasd el Máté 10:25-40-et. Kérlek, olvasd. el imádkozó szívvel Máté 6:25-34-et is. Tegyenek mély benyomást szívedre e szavak. „Ne aggodalmaskodjatok a ti életetek felől, mit egyetek és mit igyatok; sem a ti testetek felől, mibe öltözködjétek. Avagy nem több-e az élet, hogy nem az eledel, és a test, hogy nem az öltözet?” Az Úr itt a jobb életre hivatkozik. A testen a belső ékességet érti, ami az olyan bűnös halandókat értékesé teszi az Úr szemében, mint Énokot, akik magukévá tették Krisztus szelídségét és igaz tetteit, s feljogosítja őket a halhatatlanság utolsó simítására. Megváltónk az ég madaraira mutatott. „Tekintsetek az égi madarakra, hogy nem vetnek, nem aratnak, sem csűrbe nem takarnak; és a ti mennyei Atyátok eltartja azokat. Nem sokkal különbek vagytok-e azoknál? Az öltözet felől is mit aggodalmaskodtok? Vegyétek eszetekbe a mezők liliomait, mi módon növekednek, nem munkálkodnak, és nem fonnak. De mondom nektek, hogy Salamon minden dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül egy.” Ezek a liliomok egyszerűségükben és ártatlanságukban jobban eleget tesznek Isten gondolatainak, mint

Salamon pompás díszruhájában, mikor hiányzott belőle a benső mennyei ékesség. „Ha pedig a mezőnek fűvét, amely ma van, és holnap kemencébe vették, így ruházza az Isten, nem sokkal inkább titeket, kicsiny hitűek?” Ne bírnál megbízni mennye Atyádban? Ne nyugtatna meg kegyes ígérete? „Keressétek először Istennek országát és az ő igazságát, és mindezek megadatnak nektek.” Mily drága ígéret is ez, megnyugodhatunk benne. Feltétlen bizalommal elfogadhatjuk, tudva, hogy hűséges az, aki az ígéretet adta. Kérve kérek, reszketeg hiteddel ragadd meg újra Isten ígéreteit. Támaszkodj rájuk teljes súlyoddal, tántoríthatatlan hittel. Semmi esetre sem fognak kudarcba fulladni, hiszen az lehetetlen. {2T 496.2}